

Voorzitter,

In dit coalitieakkoord staat het woord verbinding centraal. Verbinding met inwoners. Verbinding met ondernemers. Verbinding met de hele raad. Maar de eerste politieke daad van deze coalitie was niet verbinden. Het was buitensluiten en dat is nu precies het Pro-bleem.

ProHoorn noemt zich Pro. Pro verbinding. Pro samenwerking. Pro inwoners. Maar in de praktijk lijkt het vooral: je mag meedoen, zolang je vindt wat wij vinden. Dat is geen inclusie. Dat is gecontroleerde deelname.

En dan vraag onze fractie zich serieus af: hoe willen deze wethouders straks op straat het gesprek aangaan met inwoners en ondernemers die zich niet gehoord voelen, als zij hier in deze raad de grootste partij al niet eens het gesprek gunnen?

Hoe kun je inwoners en ondernemers vragen vertrouwen te hebben in een gemeentebestuur dat zegt te luisteren, maar begint met weggijken?

Hoe kun je spreken over een open bestuurscultuur, als de deur bij de start al dicht zat?

Voorzitter, wij zeggen dit omdat het raakt aan de kern van onze democratie. Inwoners hebben gesproken. Die uitslag verdiende respect omdat duizenden inwoners via ons een andere koers hebben gevraagd.

En juist die koerswijziging zien wij nu niet terug.

Dit college gaat verder op de oude voet. Met oude reflexen. Met mooie woorden over verbinding, maar zonder de moed om die verbinding ook politiek waar te maken.

Daarom zullen wij deze periode scherp zijn. Omdat wij vinden dat Hoorn beter verdient. Een bestuur dat echt luistert. Een raad waarin de grootste partij niet wordt genegeerd. En een college dat niet alleen praat over verbinding, maar begint met het goede voorbeeld geven.

Dan de inhoud op de jaarrekening en de kadernota.

Want de jaarrekening en de kadernota vertellen samen één verhaal. En dat verhaal is minder positief dan het college ons wil doen geloven.

De jaarrekening sluit met een positief resultaat, maar dat positieve beeld wordt sterk bepaald door incidentele meevallers, technische correcties en werkzaamheden die niet zijn uitgevoerd. Er wordt voor miljoenen doorgeschoven naar 2026. Niet alleen omdat geld laat van het Rijk kwam, maar ook omdat reguliere werkzaamheden door vertraging, gebrek aan capaciteit of onvoldoende voorbereiding niet zijn gerealiseerd.

En voorzitter, de accountant zegt dat de jaarrekening getrouw is. Maar getrouw is niet hetzelfde als rechtmatig. In 2025 is er voor € 16,9 miljoen aan onrechtmatigheden geconstateerd dat is € 10 miljoen meer dan de vastgestelde norm. Dat is geen detail, dat raakt aan grip, sturing en controle door de raad.

En waar in de jaarrekening is het toegezegde overzicht van alle aanbevelingen van onze accountant en rekenkamer. Deze zou opgenomen worden in de jaarrekening en onderdeel zijn van de P&C cyclus.

Voorzitter de kadernota laat verder niet alleen een tekort zien, maar vooral een tekort dat nog niet volledig is doorgerekend.

En diezelfde kadernota zegt dat het huidige meerjarenperspectief geen ruimte biedt om deze noodzakelijke ontwikkelingen te financieren. Als ze toch worden opgenomen, vraagt dat extra inkomsten, herprioritering of ombuigingen.

Voorzitter, structureel meer uitgeven dan er structureel binnenkomt heet in gewone mensentaal: leven boven je stand. In 2030 kijken we niet alleen naar een tekort van € 7,5 miljoen. Na indexaties loopt dat richting bijna € 10 miljoen. En als de noodzakelijke ontwikkelingen uit hoofdstuk 3 werkelijkheid worden, kan het financiële gat richting € 17 miljoen gaan.

In provincietaal heet dat: geen structureel en reëel evenwicht. En als je dat lang genoeg volhoudt, kom je vanzelf dichterbij het loket waar geen enkele gemeente vrijwillig wil aankloppen: namelijk artikel 12. Het college weet dat er forse kosten aankomen, maar verzuimt deze niet in de begroting op

te nemen. Daardoor is het financiële beeld niet helder en daarom ons voorstel onze accountant mee te laten kijken of we de lasten realistisch, en zo volledig mogelijk in de begroting hebben opgenomen.

En dan ligt er nu ook nog een coalitieakkoord vol ambities, maar ook vol onderzoeken, verkenningen, scans en zaken die nog “in beeld” of “in kaart” moeten worden gebracht. Wij tellen er bijna 50.

Voorzitter, onderzoek is soms nodig. Maar hoe kun je zoveel nieuwe zaken gaan onderzoeken, of zaken die al onderzocht zijn opnieuw gaat onderzoeken terwijl je nu al tekortkomt aan geld, capaciteit en uitvoeringskracht?

Onze inwoners en ondernemers hebben geen behoefte aan dit “onderzoeksakkoord”. Zij hebben behoefte aan duidelijke keuzes, echte participatie en uitvoering die zij merken in hun straat, wijk en portemonnee want het leven is al duur genoeg. Zij willen kunnen wonen, de

wachlijsten bij intermaris omlaag en hun auto kunnen parkeren. Dat artikel vandaag in het NHD bevestigt precies wat Hart van Hoorn al langer zegt: woningen bouwen zonder realistische parkeeroplossing is bouwen op papier, niet bouwen voor echte mensen.

Starters willen best kleiner wonen, maar niet afhankelijk worden van een ideaalbeeld waarin de auto ineens verdwenen is.

En ondernemers hebben geen behoefte aan nog meer regels, loketten en procedures. Zij willen ruimte om te ondernemen. Duidelijkheid. Snelheid. Een gemeente die meedenkt in wat wel kan, in plaats van blijft hangen in onderzoek en vertraging.

Als dit college echt werk wil maken van verbinding, dan begint dat met serieuze burgerparticipatie. Niet achteraf informeren, maar vooraf betrekken. Geen brieven versturen naar inwoners over de komst van een bijzondere doelgroep in uw wijk als u daarmee bedoelt de komst van een asielzoekerscentrum. Wees eerlijk naar onze inwoners daar hebben ze recht op want met deze brief waar het woord asielzoekerscentrum niet voorkomt neemt u onze inwoners en hun zorgen niet serieus.

Voorzitter,

De Kadernota 2026 bevestigt wat we al uit de jaarrekening konden halen. Het college presenteert een onjuist en onvolledig financieel beeld. De Algemene reserve dreigt als tijdelijke pleister te worden gebruikt. En ondertussen presenteert dit college een coalitieakkoord met tal van onderzoeken, terwijl de tekorten oplopen.

Voorzitter, onze inwoners met geldzorgen krijgen terecht hulp, begeleiding en soms een training om grip te houden op hun financiën. Het is tijd dat dit college zich daar ook voor gaat aanmelden. Want structureel meer willen uitgeven dan er structureel binnenkomt, vraagt niet om nog een onderzoek, maar om budgetcoaching op collegeniveau.